

Harmincmilliárd sorsa

Keserü Jánosné előadása Szegeden

A XIII. Műszaki Hónap — hangsúlyozta Keserü Jánosné. — A mérce nem volt alacsonyra állítva: a termelést 34 százalékkal kell növelni, iparáganként differenciáltan, javítani kell a lakosság ellátását, korszerűbb termékekkel jelentkezni, nagyobb mennyiséget eladni a szocialista és a tőkés piacon egyaránt. Ezeket a feladatokat csak új és modernebb gépparkkal, korszerűbb technológiával lehet megvalósítani. Ezért fogadtak el olyan rekonstrukciós programot, amely 27—28 milliárd forintot irányzott elő a könnyű-

gyasztunk" belőle. A kötött- és hurkoltárak aránya is egészszélesen változott: 1968-ban csak 9 százaléket, tavaly már 15 százaléket képviselt a kötöttáru a szövött textilakkal folyó versengésben. A szintetikus szálak aránya is 6-ról 14 százalékra emelkedett a textiliparban. A könnyűipar exportja egyre gazdaságosabbá válik.

Legfontosabb tennivalók között említette Keserü Jánosné a vállalatokon belüli szervezethez javítását, a munka- és üzemszervezés korszerűsítését. Példának említette a Zalaegerszegi Ruhagyárat, ahol 25—30 százalékkal javult a termelés hatékonysága a nemrégiben végrehajtott szervezési intézkedések hatására. A differenciált bérezésre is példa a zalaegerszegi üzem, hiszen a varrógépeknél dolgozók fizetése 1300—3000 forint között váltakozik. A szervezés javításában szerepe van a szaktanácsadásnak, a tapasztalatok átadásának, az újító és ésszerűsítő tevékenységnek, mivel a könnyűiparban sok vállalat dolgozik azonos technikával és technológiával. A megvásárolt új géppark hatékony kihasználása ugyancsak jelentős. Javítanivalót kíván a papír- és a bútortipar új gépparkjának munkája. A gazdaságosabb termékstruktúra kialakításában a piaci ismereteknek és a minőség javításának, a divatirányzatokra való gyors reagálásnak lehet szerepe — mondotta többek között a miniszternő.

A könnyűipar rekonstrukciójára biztosított 27 milliárdból eddig 17 milliárdnak „eldőlt a sorsa”, s 10 milliárd forint értékű beruházás már meg is valósult. Még ebben az esztendőben, az év közepén döntenek a többi pénz sorsáról is. Valószínű, hogy 30 milliárdos lesz a végeredmény, mivel közben jelentős áremelkedések is történtek, de az eddigi végrehajtásban túllépték a költségvetési támogatás előírt összegét is. A Könnyűipari Minisztériumban már hozzáláttak az ötödik ötéves terv irányelveinek kidolgozásához és ahhoz a mindenkit érintő feladathoz, hogy a következő ötéves tervidőszakban le szállítsák a ruházati cikkek árait — fejezte be a nagy érdeklődéssel kísért előadását Keserü Jánosné könnyűipari miniszter.

Somogyi Károlyné felvétele

Keserü Jánosné könnyűipari miniszter tegnap délután megtekintette az újszegedi szövőgyárban a napokban üzembe helyezett kelme gyártó gépparkot. Az új gépsor 25 ember irányításával 500 dolgozó munkáját végzi el

gyedszázadáról. Az államosítás óta az iparág termelése hétszeresére emelkedett, s a korábbi 135 ezer fős létszám ma már meghaladja az 500 ezret. Az iparág ma 48 nap alatt pontosan annyi terméket állít elő, mint huszoneg évvel ezelőtt egész esztendőben. A könnyűipar előkelő helyet foglal el a magyar népgazdaságban, hiszen az állam tiszta jövedelmének kerekén 20 százalékát biztosítja. A hazai ipar dolgozóinak egyharmada a könnyűiparban talál munkalehetőséget, s az ipari termelésünk egyötödét állítja elő.

A magyar könnyűipart elismerik határainkon túl is. A külkereskedelemben is jelentős szerepet játszik: hiszen a szocialista exportunknak 14, a tőkés exportunknak 15 százalékát képviselik könnyűipari áruk. A negyedik ötéves terv eddig eltelt időszakában a könnyűipar megfelelt az eléje állított követelményeknek

ipar fejlesztésére a negyedik ötéves terv időszakában, 60 százalékkal többet, mint a megelőző ötéves tervidőszakban. Hol tartunk jelenleg a könnyűipari fejlesztésében? Keserü Jánosné elmondta, hogy 1971-ben elmaradás volt, mivel a belső piacon stagnált, sőt visszaesett a kereslet, tavaly viszont minden tekintetben helyrebillent a mérleg: felélénkült a hazai piac, a külföldi eladások pedig ugrásszerűen emelkedtek, s így nőtt az iparág valutaalapja is, lehetőséget teremtve újabb és korszerűbb gépek beszerzésére.

A könnyűipar termelési szerkezete jó irányban változott az elmúlt két esztendőben. Különösen szép eredményeket ért el a papír-, a bútort-, a nyomda- és a kötöttárukat gyártó ipar. Hazánkban 1960-ban egy főre 19 kilogramm papír jutott, ma 50 kilogramm felett „fo-

Homokhánysók

A Maros torkolatában „cövekeltek le” az FK 125-ös kotróhajó. Ott lavíroz, dolgozik hetek óta, mert nem akkora a vízállás, hogy érdemes lenne feljebb menni kilométereket. A város kapuja előtt merülnek le a hatalmas, 80 literes kanalak, és hozzák fel a kvarcos, nagyszemcsés homokot. Az elevátor gumiszalagján rövidet utaznak a kupacok, aztán beheluppannak az uszályba.

— Hajnali 5 órától késő estig szolgálja egymást az ember és a gép, addig tartoznak össze, aztán pihennek másnap reggelig — mondja Rác István kotrómester, miközben kezével int, hogy a vontató ráköthet a teli uszályra, s vihethi terhét a város felé. A hajótest minden porcikája süt, pedig még csak május első napjaiban járunk. Mi van itt igazán kánikulában?

— Kicsit a pokol tornáca — neveti el magát a kotrómester. Ami az avatatlannak nagyszerű élmény, rendkívüliség, az neki már a megszokás, természetes ritmus, beleértve a víztükör égető, bőrcserző visszaverődését és a hullámteri erdőség nyugodt bölögatását.

TRADÍCIÓ

Ha napestig valót látnám is a kotrómestert, akkor sem tudnék meg tőle többet, hogy miért szereti a hajót, a vizet.

— Apám, nagyapám is ez volt, ezt csinálta. En csak a nyomukba léptem — summázta megoklását, mint akinek nincs is több mondanivalója erről a témáról. Most 28 éves, és tíz eszten-

dei munkaviszony köti a FOKA-hoz, a Folyamszabályozó és Kavicskotró Vállalat szegedi kirendeltségéhez. Lényegében nem akkor szegődött el a hajólegénynek, amikor leadta a munkakönyvét, hanem amikor még apjával együtt tette meg az első utat a folyóparttól a kotróig. Életre szóló élmény volt a nehéz, kemény munka nyomában járni, a kevés beszédű emberek szavát hallani, és érteni belőle úgy, hogy azt tovább is lehessen adni. Rác Istvánnak sikerült elődei nyomába lépnie, hiszen beosztásánál fogva nemcsak a maga munkájával köteles elszámolni, hanem azokéval is, akik mellé vannak beosztva: Bende István vitorlás, Koczká Imre gépkezelő, s a matrózok: Pesti István, Kucsora Károly, Fehjes Ferenc.

HEGYEK A PARTON

tapogatják a folyó medrét.

— A hajóval csak lavírozni kell, jobbra, balra, meg előre, ennyi az egész — fűzi a beszélgetéshez Terbe József főgépész. — A homok meg csak jön, ömlik, csillog, villog. Belemarkol a friss merítésbe. A tenyerében morzsolgatótt homok percekkel előbb meg lén szunyogydott a meder alatt métereikkel. A tapasztalt kotrók szerint a most kibányászott, mintegy három és fél —négy méter mélyről felhozott homok helyét a folyó rövid egy hónap alatt visszatölti, aszerint, hogy milyen sebes a sodra.

— A minél erősebb sodrás hozza nekünk a jó, első osztályú homokot, amelyet nem tud nélkülözni az építőipar — teszi hozzá Csepregi Balázs üzemmérnök, a kirendeltség vezetője. — Az idén korán, márciusban vízre szálltunk, idejében elkészültünk a szükséges nagyjavításokkal. Kedvezett az idő, jó volt a vízállás, s ez már fél siker az eredményes munkához. Igyekezetünknek van is látszata — mutat a város felé, a Sárge-üdülőttelep alá, ahol valóságos homokhegyek magasodnak. Mellettük apró játékszernek tűnnek a teherkocsik és lovas fogatok, amelyek szüntelenül rakodnak, és mégsem kissebbednek a „hegyek”.

Becslés szerint mintegy 35—40 ezer köbméter homokot raktak már az idén partra. Évekkel ezelőtt mintegy 70 ezer köbméter tudtak kibányászni a Marosból, ami persze akkor is elfogyott, most viszont elmegy évente 120 ezer köbméterrel is. Ennyi ugyanis a kirendeltség idei terve, s ezzel meg is lesznek, ha a jelenleginél alacsonyabb vízállás nem kényszeríti őket a Tiszára. Homokterhet ugyanis a Maros nemcsak a Tisza összefolyásánál rakja le, hanem lentebb is, a Boszorkánysziget alatt, sőt annál lejjebb. Gyálarétnél, ahol „megülepedik” a Tiszában. Amikor kicsi a Maros, a FOKA kotróhajója oda kényeserül, s akkor szükség szerűen megnő a távolság a kibányászás és a kirakodás között. Ez azonban nem befolyásolja a homok árát, amely partra rakva köbméterenként akkor is 57 forint.

A HOMOK JÖVŐJE

— Az építőipar maximális igényét is ki tudja elégíteni marosi homokkal a FOKA, nemcsak Szegeden, hanem Csongrád megyében, ugyanakkor folyamatosan szállít partnereinek, vállalatoknak, intézményeknek és egyéni megrendelőknek egyaránt. A homok értékesítését és szállítását a 10. sz. Volán bonyolítja le, s tegyük hozzá, megelégedésre, reklamáció nélkül. Arra, hogy a FOKA homoktermelése mára annyira felszökött, esztendőkhöz mérve szinte az akkori-nak a duplájára, nemcsak a technikai felkészültség színvonalának emelkedése a magyarázat, hanem a szükségesség. Az építkezések nagysága és üteme is mérhető ezzel az egyszerű tényre. Meglehet persze, hogy a házgyár termékei nem igényelnek annyi homokot, mint a hagyományos építkezés. A kvarcos, nagyszemcsés homokra azonban mindig szükség lesz.

Lódi Ferenc

Kiváló Vállalat a paprikafeldolgozó

A fogyasztói igények jó minőségű ki-elégítése, kiemelkedő exporttevékenység, termelékenyebb, hatékonyabb gazdálkodás — ezek a vonások jellemezték tavaly a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat munkáját. Mindez nem volt újdonság a paprikásoktól, hiszen az 1971-es évben is ilyen pozitívumokkal szolgált rá a kiváló címre. S a címhez méltó munkálkodás most újra elnyerte jutalmát: a pályázaton elnyerték a Kiváló Vállalat címet.

Különösen a kivitelben, a népgazdaság számára oly fontos területen értek el szép eredményt tavaly: 3,2 százalékkal növekedett az exportértékesítés. Az elmúlt évben is sok a dolgozó nő, „otthoni műszakját” segítő-könyvitő ételfeleség került ki a gyári „konyhából”. A levesporok, húskonzervek, ételízesítők családja egyre gyarapodik, s ez annál örvedetesebb, mert valamennyi értékesített termékük első osztályú volt, s egy sor készítmény a Kiváló Áruk Fóruma emblémáját viselheti. A hazai forgalomba került termékeknek egyébként 10 százaléka tavaly új termék volt.

Műszaki fejlesztés, a munka- és üzemszervezés korszerűsítése, növekvő termelékenység — ilyen címszavakkal utalhatunk rá, hogyan gazdagodott az érdem a paprikafeldolgozóban. De az évközben nem egyszer felmerült nehézségek, a kedvezőtlen időjárás miatti gyengébb nyersanyag

„legyőzése” is a kollektíva eredményei közé sorolható. A sikerek kovácsa volt a brigádmozgalom, tavaly már 49 brigád 548 tagja érdemelte ki a szocialista címet.

Tegnap délután a vállalati központ ebédlőtermében tartották ünnepségüket a paprikások. A Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium és az Élelmiszeripari Dolgozók Szakszervezete nevében Kökény István, az ÉDOSZ titkára köszöntötte a kollektívát, s adta át a kitüntető oklevelet Polák Zoltánnak, a vállalat igazgatójának.

Az MSZMP Csongrád megyei bizottságának elismerését és jókívánságait tolmácsolta dr. Szániel Imre, a megyei pártvégrehajtóbizottság tagja. Megjelent az ünnepségen dr. Varga Dezső, a Szeged városi pártbizottság titkára is. Cserecsér Péter, a MEM főosztályvezető-helyettese nyújtotta át az Élelmiszeripari Kiváló Dolgozója kitüntetést Móra Györgyének és Batki Jánosnéknak. A tűzvédelemben kifejtett tevékenységéért Danyi Ferenc a Tűzrendészeti Érem arany, Dobó Imre az ezüst fokozatát kapta. Számos kiváló dolgozót, szocialista brigádot jutalmaztak; a csomagoló üzemsz. Tyereskova brigádját a Vállalat Kiváló Brigádjá címmel tüntették ki. Összesen 290 ezer forintot fordítottak ez alkalommal a munkában élen járók jutalmazására.

Elismerés a népfronttól

A Hazafias Népfrent megyei elnöksége tegnap délután Nagy István elnök elnökségnek az a kérése, hogy a társadalmi szervezetek és aktívák hasonló lelkesedéssel támogassák a tanácsadók, a tanácsok munkáját, segítsék elő a párt politikájának, a népfrent programjának, a népfrent megvalósítását. A népfrent megyei elnöksége több előterjesztést is megvitattat még.